

maternum quasi præcipitur, & indulgetur, ac immulgetur aliis. deridendi si straminis aut exigui fili nodo adfixi non secus ac si ferro & vera compede devicti. Aevo nostro minimè longævo in vinum proniores & promptiores permulti. Etsi vino nihil salubrius, multis venenum, si corpore malè dediti vino si abutantur. Ut venena vinis admixta medicorum scito perniciousè & perniciosè penetrant: sic vina in venas admissa perscrutant omnia, & sæpè nec serinia relinquunt. Si contagem illam quantum humaniter possunt fugerent, multa mala effugerent. Hisce omnibus posthabitis multi vitem florentem aut maturescentem magnâ spe exspectant; semper non exiguum alibili & volubili liquore incrementum. Nonnunquam etiam guttis istius humoris se ita irrigant, ut madescant atque nimium efflorescant. Ut vitis, nisi amputetur, latissimè se spargit, & iste affectus, quem aura velificatur popularitatis. Manet usque eò prosperum Imperium, dum in eo vera consilia valent. Vbi ambitio, avaritia, Luxuria illud corrupere primum, imminuuntur illius opes, deinde etiam ipsummet Imperium adimitur ac perit. Profectò nullum vitium tætrius Avaritiâ, præsertim in Reip gubernatoribus; si opes adfluunt, avaritia torquet, & angor servandi ac dispensandi si desunt & quarunt eas per undas per ignes. O miseria & insipientia mera! Numquam quiescere, absentia petere, præsentia contemnere; & vitam semper inter vota suspensam habere, hæc vera philosophia est posse habere, posse carere, iisdem uti benè, & bonis sublevandis. Duobus maxime modis homines solent in melius sententiam mutare, propriis Calamitatibus edocti, vel alienorum exemplis admoniti. firmant clades igitur, & ut arbores ventis agitatae, altius radices agunt: sic boni in virtute magis compræhendunt impulsû aliquo-

tics